

عنوان مقاله:

بررسی پیامد های اجتماعی آموزش فراگیر

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی، مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمد شیدایی - دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه شهید رجایی تربت حیدریه

حامد برقی - دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه شهید رجایی تربت حیدریه

محمد رضا فاطمی - دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه شهید رجایی تربت حیدریه

خلاصه مقاله:

آنجا که دستیابی به بهترین جامعه از مهمترین اهداف شریعت الهی است و از آنجا که بین جامعه و آموزش و پرورش رابطه ییتنگاتنگی وجود دارد بنابراین برای رسیدن به جامعه ی مطلوب نیاز داریم تغییراتی در نظام آموزش و پرورش ایجاد کنیم. کودکان بسیاری از افراد در جامعه ی کنونی وجود دارند که بخاطر نقص های مختلفی از جمله شنوایی، بینایی، ذهنی و ناتوانی های دیگر رنج می برند به طوری که ممکن است این نقص ها تا آخر عمر با آنها باقی بماند. بدون شک برای اینکه این افراد در جامعه کارایی لازم را داشته باشند و در آینده از فرصت های کافی برای پیوستن به زندگی اجتماعی و اشتغال برخوردار باشند نیاز است همانند سایر افراد عادی یا تیزهوش به طور برابری از حق آموزش برخوردار باشند. در چنین وضعی آموزش و پرورش فراگیر مطرح می شود. در این جا این سوال مطرح می شود آیا قرار دادن افراد با نیاز های ویژه در کلاس های عادی کافی است مطمئنا اجرای طرح فراگیر سازی آسیب هایی را در پی خواهد داشت. در این مقاله سعی شده آسیب های اجتماعی که آموزش و پرورش فراگیر ایجاد می کند مورد بررسی قرار بگیرد و در نهایت اینکه این آسیب ها منجر به لغو فراگیر سازی نشده و با ارایه راهکار هایی می توان این آسیب ها را به حداقل رساند. در استخراج این آسیب ها و راهکار های آن از مقالات و کتاب های مختلف همچون قرآن و نهج البلاغه کمک گرفته شده است.

کلمات کلیدی:

آموزش فراگیر، چالش آموزش فراگیر، آسیب های اجتماعی، نیازهای ویژه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/613663>

